

STORA TÅG- KALABALIKEN

KARL ARNE

BLOM

STORA TÅG- KALABALIKEN

KARL ARNE

BLOM

Karl Arne Blom

Stora tågkalabaliken

Saga

Stora tågkalabaliken

Omslagsfoto: Shutterstock

Copyright © 1978, 2019 Karl Arne Blom och SAGA Egmont, an imprint
of Lindhardt og Ringhof A/S Copenhagen

All rights reserved

ISBN: 9788711706121

1. E-boksutgåva, 2019

Format: EPUB 2.0

Denna bok är skyddad av upphovsrätten. Kopiering för annat än
personligt bruk får enbart ske efter överenskommelse med Saga samt
med författaren.

Lindhardtogringhof.dk

Saga är ett förlag i Lindhardt og Ringhof, ett förlag inom Egmont-
koncernen

Melker vaknar konstigt tidigt

Det är egentligen inte klokt så många människor det finns. Melker är en av dom. Inte bara det. Han är min morbror också. Det är nog inte många som har en sådan morbror som Melker. Men jag har det. Och Kristina har det. Kristina är min syster. Min lillasyster. En ganska bullersam typ, faktiskt. Mamma brukar kalla Kristina för Stina och pappa kallar henne för Tina. Jag kallar henne för Bullran.

Det värsta med henne är att hon älskar att vakna tidigt om morronen. Varenda morron. Det är om morronen hon är som mest bullersam. Inte så att hon skramlar med grytlock och spelar trumpet. Nej, tack och lov inte. Men hon kan få för sej att sjunga. Och hon ska alltid prata så högt. Hon tycks aldrig kunna fatta att man vill ha lugnt och tyst omkring sej när det är morron. Nej då. Hon blarrar på. Frågar vad vi ska göra idag och vad klockan är och vad det är för dag och när hon fyller år och när det blir jul och frågar, frågar, frågar. Om allt hon kan hitta på.

Hon är faktiskt ganska påfrestande att ha bredvid sej när man ska äta frukost om morronen. Då är det mycket bättre att sitta bredvid Melker. Han äter och är tyst. Han är precis som jag. Vill att det ska vara lugnt och tyst när det är morron. Så man kan få vakna i fred.

Häromsommaren åt Melker och jag frukost tillsammans många gånger. Det var så lugnt och tyst.

Det var på det viset att mamma och pappa hade åkt till England, men Stina och jag fick inte följa med.

Dom skulle på nåt som hette kongress. Inte för att jag vet vad det är, men pappa sa att det är en massa människor

som träffas och pratar. Så det var nog tur att man slapp åka med.

Mamma och pappa ville att Bullran och jag skulle vara hos moster Gerda medan dom var i England på den där kongressen. Men jag sa att jag ville vara hos morbror Melker.

Det fick jag inte, sa pappa.

- Jag vill vara hos morbror Melker! skrek jag.

- Men snälla du, sa mamma. Det förstår du väl att du inte kan. Han arbetar ju om dagarna. Var ska du vara då? När han arbetar?

- Med honom, sa jag.

Mamma och pappa var envisa. Jag skulle vara hos moster Gerda! Jag var dubbelt så envis.

Jag var tjurig, skrikig, bråkig och helt hopplös. Det brukar hjälpa. Men nu fick jag till och med matvägra för att dom skulle ge sej.

- Den ungen är ju fullkomligt hopplös, sa pappa.

- Han ska alltid ha sin vilja fram, sa mamma.

- Om han är hos Melker så kan jag få vara hos moster Gerda i lugn och ro, sa Bullran.

Jag bara gormade och skrek: *Jag vill vara hos Melker!*

- Det går aldrig Melker med på, sa mamma och ringde till honom när jag skrek som värst. Du ska själv få prata med honom så får du höra, sa hon och räckte mej luren.

- Hej, sa jag till Melker. Kan inte jag få bo hos dej medan mamma och pappa åker bort?

- Det är klart du får, sa Melker.

- Jag får! skrek jag.

Då tog mamma luren ifrån mej och pratade med Melker i en lång stund. Och sen suckade hon och såg konstigt på pappa.

- Det blir nog lugnast att han får vara hos Melker då, sa hon till pappa.